

Digitale strijkers met vintage sound

The sound of the seventies. Wat ooit belegen was, is nu hip. En met de prijzen van vintage apparatuur die door het dak gaan, ziet Waldorf een mooie kans voor een leuk product.

door Allard Krijger > allard@interface.nl

De Streichfett van Waldorf is een digitale reproductie van de analoge stringsynthesizer. Een stringsynthesizer is een instrument dat zijn oorsprong vond in de jaren zeventig toen synthesizers monofoon waren en toetsenisten nog konden spelen. De synthesizers waren in trek vanwege het volkomen nieuwe geluid, maar het werd als een beperking gezien dat je er geen akkoorden op kon spelen. Zo kregen polyfone orgels, elektrische piano's, clavinets en string/brass-synthesizers hun plek in de popmuziekhistorie. Nu vind je al deze geluiden in vrijwel ieder workstation. Alleen... ze klinken toch anders dan de instrumenten van weleer. Soms beter, soms als een soort mislukte nabootsing van iets wat al een nabootsing van iets anders was.

Stringsynthesizers als de Solina, Elka Rhapsody, Logan String Melody en de Farfisa Syntorchestra zijn gebaseerd op goedkope orgeltechniek en produceren hun vloeiende vioolachtige geluiden voornamelijk door middel van een analoog choruscircuit met drie delaylijnen. Voordat Eminent met de Solina op de proppen kwam, had de Engelman Ken Freeman al een instrument ontwikkeld dat ook met orgeltechniek werkte, maar dan met drie oscillators per stem die alle drie op verschillende wijze gemoduleerd werden. De veel simpelere constructie van de Solina en soortgenoten is echter geworden wat wij nu 'string-synthesizer' noemen. Met de Streichfett eert Waldorf dit alom geprezen fenomeen.

Doos

Waldorf heeft blijkbaar het vierkante doosje met afgeronde hoeken omarmd als nieuwe standaard behuizing voor hun tabletop instrumenten. Want zowel de Rocket, de 2pole en de Streichfett zitten in zo'n doosje. Terecht denk ik, want het is lekker compact maar toch niet te klein. Je kunt het ook gemakkelijk kwijt op je bureau, op of naast een ander instrument. Achterop vind je een hoofdtelefoonaansluiting (mini-jack), een stereo- en mono-uitgang, midi-in/uit en een usb-aansluiting. Geen adapter, geen batterijen; de usb-aansluiting zorgt namelijk meteen voor de voeding. Er is daartoe een 230V-naar-usb-adaptor bijgevoegd. Waarom usb voor stroomtoevoer? Zal wel een bezuinigingsmaatregel zijn, want zoals we dadelijk zullen merken krijg je héél veel sound voor het bedrag dat je voor de Streichfett moet neerleggen.

Knopjes

Streichfett heeft tien draaiknoppen, zes tuimelschakelaars en vijf drukknoppen. Best een hoop voor een instrument dat in principe maar één soort geluid maakt. Op een Solina zaten slechts een paar drukknoppen voor

De Streichfett is meer dan een Solina-imitatie

INFO

- prijs incl: € 279,-
- distributie: Hyperactive Benelux GmbH info@hyperactive.nl
- internet: www.hyperactive.nl www.waldorfmusic.de

Xtra

- video met sounds uit Streichfett door Waldorf
- lange HD-video met sounds door Don Solaris
- audiotracks
- handleiding

SPECIFICATIES

- 128 stemmige polyfone stringsection
- morphing van violen, viola, cello, brass, organ, choir en combinaties daarvan
- ensemble-effect voor strings
- achtstemmig polyfone solosectie met tremolo
- layer/split voor solosectie
- morphing van bass, e-piano, clavi, synth, en pluto voor de solosectie
- phaser, reverb en animation patches
- usb voor voeding en midi
- midi-in/out
- stereo audio-uit (left/stereo, right/mono)
- hoofdtelefoon-uit (mini-jack)

het kiezen van een basisklank, schuiven voor attack en release en een aan/uit-schakelaar voor ensemble. Maar de Streichfett is dan ook meer dan alleen maar een Solina-imitatie. Het is het idee van de stringsynthesizer, maar dan opnieuw vormgegeven.

We vinden vier secties op het bedieningspaneel. In de sectie Strings kies je je basis-sound. Met de draaiknop Register morph je van viool naar cello naar brass naar organ naar choir en naar een aantal interessante combi's van deze klanken. Hier kies je ook de octavering en de attack- en releasetijden van je klank; Crescendo en Release genoemd. Een ensemble-effect in de smaken String en Chorus kun je aan of uit zetten.

Streich en Solo

De sectie meteen naast de strings heet Solo. En hier zit een eenvoudige solosynth in, maar toch nog achtstemmig polyfoon. Het lijkt op wat je in sommige stringsynthesizers wel tegen kwam, of eigenlijk in de multikeyboards die een combinatie van brass, strings en pianoachtige klanken boden. Zoiets als de onlangs in Analogica besproken Yamaha SK30. In de Solo-afdeling vind je een draaiknop waarmee je morpht van bass naar e-piano naar clavi naar synth naar pluto. Daarnaast zit een knop waarmee je de tremolo bedient. Je kunt met een tuimelschakelaar kiezen of je de string- en sologeluiden split of layert, waarbij je de balans weer met een draaiknop kunt instellen. Ook de solosynth heeft een attack- en release-knop; die heten ook gewoon zo.

Dan hebben we nog de effecten Animate, Phaser en Reverb. Alle instellingen kun je opslaan in een van de twaalf geheugenplaatjes. Ik vind twaalf jammerlijk weinig, want ook al lijkt een instrument als een stringsynthesizer beperkt, je kunt heel veel verschillende klanken uit dit bescheiden ogende doosje halen.

Gebruik

Bij de eerste tonen hoor je het meteen: dit is héél goed gedaan. Het geluid van de

Streichfett heeft diezelfde zoemende, zwevende, ijle, brede, bewegende, alles dichtmerende kwaliteit die stringsynthesizers zo aantrekkelijk maken. En hoewel het een modern en hartstikke digitaal apparaat is, heeft het overduidelijk die nostalgische retro-sound die je in een stringsynthesizer zoekt.

Maar de Streichfett gaat verder; onder andere door de solosynth, die het geheel meer kleur geeft en nog steeds helemaal in retro-stijl. En ook de effecten zorgen voor een enorme verrijking van het palet. In dat verband moet zeker het effect Animate genoemd worden, waarbij je middels een lfo de stand van de registerknop kunt moduleren. Over een klein bereik, of over het hele bereik (met de fx-knop Depth). Zeker in het gedeelte waar de verschillende golfvormen gecombineerd zijn geeft dat interessante, soms bijna vectorsynthese-achtige padsounds. De Streichfett is wat mij betreft dan ook meer dan een imitatie van een stringsynth, het is een dedicated pad synth.

De twaalf presets zijn niet allemaal door Waldorf gevuld, maar de eerste negen wel. En dat hebben ze ook meteen goed gedaan. Het gaat van Solina strings, via Roland VP330-koortjes, naar Logan Brass tot aan lullige orgeltjes. Allemaal even retro en authentiek.

Conclusie.

Mooi instrument. Als je van jaren zeventig stringmachines houdt, van die hele specifieke sound, dan is de Streichfett zeker de moeite waard. Voor de prijs van één vintage exemplaar koop je zeker drie Streichfett's. Ik denk niet dat ik in een liedje het verschil zou horen tussen een vintage stringmachine en deze Streichfett. Behalve dan dat ik van de laatste de presets zal herkennen. Maak dus vooral je eigen variaties! ■

HET OORDEEL

- + • prachtige retro sound voor pads verrassend veelzijdig door solosectie overzichtelijk, compact.
- • weinig geheugen voor presets hoofdtelefoonuitgang met mini-jack